Aga waewalt oli tema ſoldatiga ſenna ſaanud, kui ta äranörgustas. Postipois aitas teda weel riidiſt lahti wötta ja woodi panna. Tema kül-metas nenda, et köigeſt ihuſt wäriſes ja ka woodis ei ſaanud tema mite ſooja. Tohter tuli tema juure ja laskis temale rohtu walmistada, aga tema ütles; „ei mind ei aita midagi enam, minu elu aeg läheb otſa ja ſelle juures ei ole ühtegi enam parata!“ — Siis ta hakas langeste jampſima ja ſegaſt jutu ajama. Pea rääkis üheſt ſurnu-kehaſt, kellega temal tegemiſt, pea ſöa lahingiſt Ahwrikamaal. Aga waewalt ſai teda woodis hoitud, ſeſt ta kipus paigal wälja. Homikul oli tema kül ſelge meelega' aga ſiis ni nöder, et waewalt ſai räägitud. Käega tömbas ta ülewatja poole, et pidi ligi tulema ja ütles temale madala heälega, tema pidade kohus ſeia kutſuma, ſeſt temal olle aſi ſüdame peal, mis ta pidade ülestunnistama, muidu ei leide tema mite rahu.

Päraſt lõunat tuli kohtuwanem kohtukirjutajaga tema juure ja wiibiſid ſenna öhtuni. Wahi ſoldat ſai ſeſt aeaſt tema kambri ukſe ete ſeatud, aga teiſed ei teadnud mite, mikspäraſt. Kui aga haige oli terweks ſaanud ſai tema käed ja jalad raudes, kohtu ete wiidud ja ſiis ſai aſi awalikuks. Se wana ſoldat oli Jaagup Waſar, kes iſe oli tunnistanud et tema kronu-kohtu raha korjajat oli tapnud.

Kohus möistis ſeaduſe järel tema peale ſurma kohut, mis tema oma hirmſat patu ſüdameſt kahet-

ſedes hea meelega tahtis kanda. Kuningga pooleſt aga ſai ſellepäraſt, et tema iſe, ilma ſundimata, oma ſüüd oli ülestunnistanud, temale armu antud ja tema peale tahekümme wie aastane wanggi pölwe nuhtluſeks möistetud.

Sellega wöiksime jutu löpetada, aga tahame weel natukeste ſeſt rääkida, mis Jaagup oma eluſt öpetajale köneles.

Kui tema oma weriſt kurja tegu oli teinud ja mööda minewaſt postipoiſiſt laulu: „Nüüd hing'wad inimeſed“ oli kuulnud, läks ſe ni waljuste tema ſüdameſt läbi, et tema jookſu pistis ilma teadmata, kuhu tema läks. Nenda hirmuſt ja ſüdame waewaſt aetud, tuli tema Prantſuſe maa piirile. Seal juhtus ühe ſelliga koku kellel paſſi oli Prantſuſe maale minna, aga ſelle nõuu tahtis ülejätta ja oma maale tagaſi minna. Temaga ſai Jaagup kaupa, tema ostis teiſe käeſt paſſi ja pöletas oma paberid ära ja nenda läks tema teiſe mehe nimega wöera maale.

Aga igal pool kõlas laul: „Nüüd hing'wad inimeſed,“ tema körwu ega ei jätnud teda rahul. Ka jälle walwades ja unes tuli temale rahakorjaja ſurnuketha ſilmade ete. Kaua aega elas tema patu rahaſt, mis tema oli riiſunud ja ſai Paariſi linna kuhu tema ühe ſepa juure tööle hakas. Päraſt läks tema wäe-teenistuſe ja ſai Ahwrikamaale ſaadetud, kus Prantſuſel ſel aeal ſõda oli. Kui tema oli

Eesti-maa rahwa Kalender 1869, lk. 33